

[Skræppenborg-Nielsen.]

ind på detaljer, at vi kan godt undvære disse fortsættelsessygekasser, de er ganske overflødige. Jeg har sagt det før: de burde affives så hurtigt som overhovedet muligt bl. a. af hensyn til, at de partier, der så ofte taler om overflødig administration, altså i dette tilfælde er tilhængere af en ganske overflødig administration.

Erik Østergaard: Det foreliggende forslag til ændring i lov om Statsbanepersonalets Sygekasse går jo ud på, at der ydes sygekassen et statstilskud, som skal dække halvdelen af kassens udgifter til speciallægehjælp til medlemmer af A-gruppen. I henhold til sygeforsikringsloven af 20. marts 1963 ydes der i lighed med det her foreslåede et sådant tilskud til de anerkendte sygekasser. Der er vel ikke noget at sige til, at medlemmer af Statsbanepersonalets Sygekasse også på dette område får samme vilkår som andre borgere i det danske samfund. Dog må jeg tilføje, at der selvfølgelig må indføres fuldstændig faste regler og bestemmelser for ydelse af disse tilskud, så der i mindst muligt omfang bliver anledning til misbrug. Det kan let her gå som i adskillige andre tilfælde, at når det er staten, der er den blide velgører, bliver grænserne noget flydende, og dette bør selvfølgelig undgås.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Socialministeren (Bundvad): Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget om Statsbanepersonalets Sygekasse og skal kun gøre nogle få bemærkninger i anledning af de spørgsmål, som har været rejst.

Det ærede medlem hr. P. E. Eriksen spurgte, hvor meget det vil koste, når den foreslåede udvidelse er gennemført. Vi har regnet med, at det formentlig vil kunne komme op på 1 pct. af de udgifter, vi har til speciallægehjælp i øjeblikket; det er 2 mill. kr., det vil altså sige 20.000 kr. om året, der i hvert fald slet ikke kommer til udbetaling før det følgende finansår, fordi der endnu ikke er afsluttet overenskomster.

Heri ligger også et svar til det ærede medlem hr. Erik Østergaard, der krævede faste regler og kontrol. Der skal først foreligge en af socialministeriet godkendt over-

enskomst, og når denne foreligger, betaler staten halvdelen af udgifterne, så der er altså en aldeles sikker kontrol med det. I overenskomsten indgår, hvor mange konsultationer der kan være tale om for den enkelte patient.

Nogle af de ærede medlemmer har taget anledning til for 17. gang, eller hvor meget det nu er, at tale om fortsættelsessygekasserne. Det ærede medlem hr. P. E. Eriksen stillede spørgsmål vedrørende 16-årige, og det ærede medlem hr. Ninn-Hansen spurgte konkret, om jeg ville gå med til, at de 16-årige — og her forstod jeg de mindre-bemidlede — fik lov til at blive i fortsættelseskasserne. Jeg kan sige, at det har jeg ikke i sinde; hvorfor skulle jeg forringe disse unges vilkår og chancer? Det ærede medlem hr. P. E. Eriksen har ikke ret, når han siger, at vi tvinger disse unge til at skifte læge, for hvis de overmelder sig til sygekassen som B-medlemmer, kan de, hvis de ønsker det, bevare samme læge, som de hidtil har haft. Nu begynder de jo at være selvstændige på det tidspunkt; men i hvert fald kan de gøre det samme, som deres forældre gør. De har dermed skaffet sig alle de rettigheder, der flyder af eventuelt uden karenstid at flytte over til A-afdelingen, og jeg ser ikke nogen som helst begrundelse for, at vi skal forringe de unges chancer i den henseende.

Peter Jørgensen: Jeg skal ikke blande mig i diskussionen om det spørgsmål, som er rejst her i forbindelse med dette meget beskedne lovforslag, nemlig den relation, som man forsøger på at finde mellem Statsbanepersonalets Sygekasse og fortsættelseskasserne. Jeg forstår i og for sig meget godt hensigten hos de to ærede medlemmer, som har været inde på spørgsmålet, men jeg synes, ministeren har svaret tilstrækkeligt.

Til det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen, der mente, at det er pjanket, at man opretholder en særlig sygekasse for statsbanernes personale, vil jeg dog have lov til at sige, at det har en fornuftig hensigt: det er ganske simpelt den, at statsbanernes personale i modsætning til så mange andre borgere er udsat for at blive flyttet frem og tilbage fra den ene ende af landet til den anden. Derfor er det meget